

Opinia Komitetu Regionów – Reformy strukturalne banków UE oraz przejrzystość w równoległym systemie bankowym

(2014/C 271/15)

Sprawozdawca: Henk KOOL (NL/PES), członek rady miasta Hagi**Dokumenty źródłowe:** Wnioski dotyczące rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie:

— środków strukturalnych zwiększających odporność instytucji kredytowych UE

COM(2014) 43 final

— zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji

COM(2014) 40 final

I. UWAGI OGÓLNE

KOMITET REGIONÓW

1. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne ściśle współpracują z instytucjami bankowymi, aby finansować swoje projekty średnio- i długoterminowe. Zważywszy, że władze te odpowiadają za dwie trzecie wszystkich inwestycji publicznych w UE i że w samym tylko roku 2011 stanowiło to kwotę 179 mld euro, czyli 1,4 % unijnego PKB, a zatem więcej niż wynosi łączny budżet Unii (1 %), jest oczywiste, że odporność banków ma pierwszorzędne znaczenie dla samorządów lokalnych i regionalnych i że trwająca reforma regulacji dotyczących banków będzie na nie silnie oddziaływała.

2. Podkreśla, że w kręgach politycznych i ekonomiczno-naukowych powszechnie popiera się pogląd, iż sprawowanie nadzoru nad bankami i nadzorowanie reform byłoby skuteczniejsze, gdyby zapewniano je na poziomie europejskim, a nie krajowym.

3. Przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji dotyczące rozporządzeń w sprawie środków strukturalnych zwiększających odporność instytucji kredytowych UE i w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji. Podkreśla, że kluczowe znaczenie ma unikanie tworzenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych.

4. Wyraża jednak ubolewanie, że znacznie ograniczono zakres i ambicje sugestii poczynionych przez grupę ekspertów wysokiego szczebla powołaną przez Komisję w lutym 2012 r. Zauważa, że wnioski będą miały niewielki wpływ na banki będące ich adresatami, biorąc pod uwagę, że zwłaszcza we Francji, Niemczech i Zjednoczonym Królestwie przyjęto już podobnego rodzaju reformy krajowe⁽¹⁾.

Zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności

5. Odnotowuje, że oba wnioski Komisji dotyczące rozporządzeń zmierzają do zharmonizowania pewnych przepisów w celu wzmocnienia ram prawnych dotyczących instytucji bankowych i finansowych. Ze względu na szerokie wzajemne powiązania między instytucjami będącymi adresatami wniosków a ryzykiem systemowym, jakie instytucje te mogą stanowić, omawiane rozporządzenia można wdrożyć jedynie na poziomie Unii Europejskiej. Dlatego KR uważa, że zastosowana podstawa prawna (art. 114 TFUE) jest właściwa, a proponowane akty ustawodawcze są zgodne z zasadą pomocniczości.

II. ZALECENIA POLITYCZNE**II.A. Zalecenia wspólne dla obu wniosków****Rola banków w finansowaniu rozwoju lokalnego**

6. Ponownie podkreśla istotne znaczenie kredytów dla finansowania przez władze lokalne i regionalne inwestycji publicznych w przedsięwzięciach leżących w interesie ogólnym, takich jak infrastruktura, badania i kształcenie. Stwierdza, że inwestycje te stanowią znaczną część wydatków publicznych i są niezwykle ważne dla wzrostu gospodarczego oraz dla dobrostanu obywateli.

⁽¹⁾ W tych trzech krajach znajduje się 16 spośród 30 największych banków UE pod względem łącznych aktywów (rozporządzenie obejmuje około 30 banków).

7. Zwraca uwagę na specyficzny charakter kredytów zaciąganych przez samorządy lokalne i regionalne. Samorządów tych w żadnym wypadku nie można przyrównywać do klientów prywatnych lub biznesowych, a tym samym rodzaj, wysokość i okres spłaty owych kredytów wymagają, by banki dysponowały w tym zakresie szczególną i odpowiednio ukierunkowaną wiedzą fachową.

8. Zwraca uwagę na kluczową rolę, jaką banki lokalne, regionalne oraz wyspecjalizowane w obsłudze samorządów terytorialnych odgrywają w finansowaniu regionów i gmin. Znacząco wspomagają one lokalny rozwój gospodarczy, wspierając MŚP, stowarzyszenia i gospodarkę społeczną.

9. Wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską, by chroniły i wzmacniały lokalny model działalności gospodarczej towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielni i instytucji oszczędnościowych, zwłaszcza małych banków, które odgrywają podstawową rolę w realnej gospodarce dzięki ich gęstej i równomiernej sieci wśród społeczności lokalnych i regionalnych.

10. Z dezaprobatą odnosi się do nadmiernej i niekontrolowanej ekspansji niektórych banków lokalnych i regionalnych, które nabywając toksyczne aktywa, poważnie zaszkodziły gospodarce obszarów, na których mają siedzibę.

Następstwa zapaści kredytowej dla rozwoju lokalnego

11. Odnotowuje skurczenie się podaży kredytów bankowych dla władz lokalnych i regionalnych, wyrażające się nie tylko w niższych wolumenach i wyższych depozytach zabezpieczających, lecz także w niepokojącym skróceniu okresu spłaty kredytów. Sytuacja ta może stanowić błędne koło w związku z tym, że banki uniwersalne ograniczają swoje zaangażowanie w realną gospodarkę, a tym samym staje się bardziej prawdopodobne, że będą prowadziły działalność handlową oraz działania w ramach równoległego systemu bankowego.

12. Wyraża zaniepokojenie z powodu znacznego spreadu między stopą procentową EBC (0,25 % od listopada 2013 r.) a stopami procentowymi oferowanymi przez banki władzom lokalnym i regionalnym, zważywszy że spread ten nie opiera się na obiektywnej ocenie sytuacji finansowej danego rejonu, zaś ryzyko kredytowe pozostaje dość niskie.

13. Jest zdania, że te pogarszające się warunki wywierają znaczną presję na budżety władz lokalnych i regionalnych, co sprawia, że władze te mają coraz większe trudności ze zbilansowaniem swojego budżetu, osiągnięciem odpowiedniej zdolności absorpcyjnej i finansowaniem długoterminowych przedsięwzięć, które przyczyniają się do zapewnienia wzrostu i zatrudnienia.

14. Wnosi w związku z tym, by Komisja na dalszym etapie przedstawiła wniosek ustawodawczy mający na celu wprowadzenie skutecznych środków, które pozwolą rozwiązać problem zapaści kredytowej dotyczący MŚP i władze lokalne i regionalne.

Instrumenty finansowe emitowane przez władze lokalne i regionalne

15. Zwraca uwagę, że niektóre władze lokalne i regionalne emitują instrumenty finansowe takie jak obligacje jako środek finansowania swojej działalności i strategii politycznych.

16. Ubolewa z powodu faktu, że pewne banki nakłaniały władze lokalne i regionalne do zakupienia toksycznych i skomplikowanych produktów finansowych w nadmiernej ilości, czyniąc to z pełną świadomością ryzyka związanego z takim zakupem. Podkreśla, że z uwagi na brak odpowiedniego przygotowania fachowego większość władz lokalnych i regionalnych nie dysponuje wymaganą wiedzą techniczną, by móc w pełni zrozumieć funkcjonowanie tych produktów. Wyraża zatem ubolewanie, że obciążenia wynikające ze spadku wartości owych aktywów są ponoszone w całości przez samorządy lokalne i regionalne oraz ich podatników.

17. Wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską do zachęcania banków, by doradzając władzom lokalnym i regionalnym w kwestii podejmowanego ryzyka, udzielały im wyczerpujących informacji i przyjmowały uczciwe, odpowiedzialne podejście; apeluje również o opracowanie adresowanych do władz lokalnych i regionalnych prostych i przejrzystych instrumentów finansowych, których zasady i warunki powinny być jasno określone w momencie podpisywania umowy; domaga się, by instrumenty te oferowały czytelne stopy procentowe, tak aby zapewnić przejrzystość w demokratycznym procesie podejmowania decyzji przez władze lokalne i regionalne.

II.B. Środki strukturalne zwiększające odporność instytucji kredytowych UE

18. Popiera cel dotyczący zwiększenia stabilności i odporności banków poprzez wprowadzenie zakazu handlu na własny rachunek oraz stworzenie możliwości wyodrębnienia ryzykowej działalności handlowej.

19. Aprobuje określone w art. 1 cele dotyczące zapobiegania ryzyku systemowemu, napięciom finansowym lub upadłościom w przypadku dużych, złożonych i wzajemnie powiązanych banków.

20. Wnosi, by Komisja, uwzględniając obciążenia i koszty administracyjne, zbadała, czy zakres stosowania tego typu przepisów da się rozszerzyć na banki każdej wielkości, jako że inicjatywy takie potencjalnie mogłyby również zwiększyć bezpieczeństwo mniejszych banków.

21. Popiera propozycję Komisji, by zakazać prowadzenia na własny rachunek handlu instrumentami finansowymi i surowcami, tzn. handlu prowadzonego wyłącznie w celu osiągnięcia zysku przez bank, zwłaszcza że w dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych (COM(2011) 656, tzw. MiFiD II) nie omawia się konkretnie kwestii handlu na własny rachunek. Emitowanie takich instrumentów powinno być ściśle zarezerwowane dla podmiotów rynkowych, które są w stanie wykazać, że produkty te zostaną wykorzystane do pokrycia ich własnego ryzyka handlowego lub przemysłowego. W przeciwnym razie występowałoby ryzyko pomieszania roli działalności doradczej i działalności inwestycyjnej banków, co mogłoby także sprzyjać wzrostowi spekulacji i niestabilności cen oraz wywoływać ryzyka systemowe dla całego systemu bankowego.

22. Wyraża zaniepokojenie transakcjami wysokich częstotliwości, które mogą spowodować poważne zagrożenia dla systemu bankowego, i wnosi, by państwa członkowskie i Komisja wdrożyły skuteczne środki w celu uregulowania tej dziedziny.

Wyodrębnienie działalności handlowej

23. Ponownie stwierdza, że zakres projektowanego rozporządzenia uległ znacznemu ograniczeniu, gdyż państwa członkowskie już uchwałyły podobnego rodzaju krajowe przepisy lub rozważają ich przyjęcie, oraz że wyraźnie obniżono poziom ambicji w stosunku do zaleceń sformułowanych przez grupę Liikanena.

24. Podkreśla wagę zapewnienia jednolitości na poziomie UE w tak silnie zintegrowanym sektorze, aby utrzymać na minimalnym poziomie obciążenia i koszty związane z dostosowaniem do przepisów, zagwarantować równe szanse i zapobiec zakłóceniom konkurencji oraz funkcjonowania rynku wewnętrznego w tym sektorze.

25. Z zadowoleniem przyjmuje zapewnienie ze strony Komisji, że przepisy te zostaną po wdrożeniu poddane przeglądowi, i apeluje o gruntowne przeanalizowanie potencjalnych negatywnych skutków, szczególnie dla finansowania realnej gospodarki w miastach i regionach UE.

26. Zastanawia się, czy fakt, że decyzja w sprawie wyodrębnienia określonych rodzajów działalności handlowej jest podejmowana na podstawie wąsko zakrojonej oceny, zapewni środki prawne wystarczające do osiągnięcia ogólnych celów rozporządzenia, i czy nie osiągnięto by ich lepiej, gdyby zastosowano szerszą ocenę uwzględniającą wszystkie cele.

27. Podaje w wątpliwość skuteczność przyjętego we wniosku podejścia, które jest bardzo złożone i może z jednej strony utrudnić ocenę i monitorowanie wdrażania rozporządzenia oraz znacznie podnieść ich koszty, a z drugiej – umożliwić odstępstwa od przepisów rozporządzenia i stworzyć możliwości przeprowadzania arbitrażu regulacyjnego.

28. Wyraża ubolewanie z powodu ograniczonego zakresu stosowania projektu rozporządzenia, zwłaszcza z powodu wyłączenia handlu instrumentami pochodnymi z procesu decyzyjnego. Istnieją bowiem obawy, że nadmiernie rozwinięty handel w celach spekulacyjnych prowadzi do przerostu rynków i rodzi zakłócenia zarówno na rynku finansowym, jak i w realnej gospodarce. Bardzo możliwe, że zakłócenia te powodują nieprawidłową wycenę na rynkach pochodnych instrumentów towarowych opartych na surowcach rolnych, energetycznych i metalach, które mają kluczowe znaczenie dla gospodarki lokalnej i regionalnej.

29. Wzywa Komisję, by wyłączyła długoterminowe posiadanie papierów wartościowych (tzw. „kup i trzymaj”) z definicji podanej w art. 5 pkt 4 rozporządzenia w sprawie środków strukturalnych zwiększających odporność instytucji kredytowych UE, jako że stanowi ono element podstawowej działalności banków.

Zasada symetrii

30. Wnosi, by Komisja w mechanizmach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków uwzględniła zasadę symetrii. Oznacza to, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miałyby możliwość zadbać, by wierzyciele ponosili straty w taki sam sposób, jak czerpali korzyści z zysków; powinno to mieć jednakowe zastosowanie do wszystkich rodzajów wierzycieli.

II.C. Zgłaszanie transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystość tych transakcji

31. Aprobuję rozporządzenie w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji i uznaje, że środki te mają charakter uzupełniający względem strukturalnych reform sektora bankowego, które mają zasadnicze znaczenie dla wyeliminowania stwierdzonej już luki prawnej.

32. Uważa rozporządzenie za niezbędne, zważywszy na bliskie powiązania między bankami tradycyjnymi i równoległym systemem bankowym oraz fakt, że ten ostatni pełni takie same funkcje gospodarcze jak banki, tzn. pośrednictwo kredytowe, transfer ryzyka kredytowego, transformacja terminów zapadalności i transformacja płynności, bez odpowiedniej kontroli.

33. Apeluje do EBC, Komisji, Parlamentu i państw członkowskich, by intensywnie kontynuowały starania z myślą o zagwarantowaniu, że będą uzyskiwały wystarczające i szczegółowe informacje na temat równoległego systemu bankowego. Informacje stanowią kluczowy czynnik, który powinien zapewniać organom publicznym dostateczną zdolność reakcji podczas regulowania systemu, pomimo szaleńczego tempa zmian i wbrew próbom obchodzenia przepisów.

Rejestracja repozytoriów transakcji i nadzór nad nimi

34. Pozytywnie ocenia proponowany obowiązek zgłaszania wszystkich transakcji do wspólnej bazy danych i uważa, że pomoże to ulepszyć monitorowanie ryzyka i ekspozycji związanych z transakcjami finansowania papierów wartościowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że środki te zapewnią też większą przejrzystość inwestorom i dadzą im narzędzia podejmowania decyzji inwestycyjnych w oparciu o szerszą świadomość specyfiki tego rodzaju transakcji.

Przejrzystość lombardowania

35. Popiera ustanowienie minimalnych warunków, które zwiększą przejrzystość lombardowania i zagwarantują, że klienci będą udzielać zgody i podejmować decyzje, mając pełną świadomość ryzyka, które mogą one za sobą pociągać.

III. ZALECANE POPRAWKI

III.A. Środki strukturalne zwiększające odporność instytucji kredytowych UE – COM(2014) 43

Poprawka 1

Nowy motyw po motywie 21

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><u>Emitowanie i sprzedaż instrumentów finansowych związanych z handlem surowcami powinny być ściśle zarezerwowane dla konsumentów i producentów, którzy mogą wykazać, że produkty te zostaną wykorzystane do pokrycia ich własnego ryzyka handlowego lub przemysłowego.</u></p>

Uzasadnienie

Poprawka 2

Nowy motyw po motywie 24

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><u>Szczególne zaniepokojenie budzi przypadek transakcji wysokich częstotliwości (HFT), gdyż wydaje się, że pochodzące z nich środki mogą stopnieć w jednej chwili i że niektóre firmy zbyt lekko traktują ponoszone ryzyko, stale i natychmiastowo tworząc byle jakie nowe algorytmy zlecania transakcji. Brak dyscypliny wśród niektórych podmiotów, które polegają na innych zainteresowanych stronach transakcji, by zrekompensować swoje błędne transakcje lub niepoddające się kontroli algorytmy, pokazuje, że zarządzanie ryzykiem pozostaje kluczem do ochrony banków przed negatywnymi następstwami ich własnych produktów, a tym samym zobowiązuje organy publiczne do przedsięwzięcia stosownych środków. Państwa członkowskie lub właściwe organy powinny zdecydować o nałożeniu dalszych środków regulacyjnych z myślą o poddaniu kontroli tego rynku.</u></p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 3

Motyw 27

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Grupy, które kwalifikują się jako towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe lub podobne, mają szczególne struktury własnościowe i modele działalności gospodarczej. Zastosowanie wobec nich pewnych przepisów dotyczących wyodrębnienia może wymagać daleko idących ingerencji w strukturę organizacyjną tych podmiotów, których koszty mogą być niewspółmierne w stosunku do korzyści. W zakresie, w którym grupy te są objęte zakresem obowiązywania rozporządzenia, właściwy organ może zdecydować o zezwoleniu podstawowym instytucjom kredytowym spełniającym wymogi określone w art. 49 ust. 3 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na utrzymywanie instrumentów kapitałowych lub praw głosu w jednostce handlowej, jeśli uzna że utrzymywanie takich instrumentów kapitałowych lub praw głosu jest nieodzowne dla funkcjonowania grupy i że podstawowa instytucja kredytowa podjęła wystarczające środki w celu odpowiedniego ograniczenia ryzyka.</p>	<p>Grupy, których modelem biznesowym jest z samej natury <u>rzeczy towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnia lub instytucja oszczędnościowa</u> ~~które kwalifikują się jako towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, spółdzielnie, instytucje oszczędnościowe lub podobne,~~ mają szczególne struktury własnościowe i modele działalności gospodarczej. Zastosowanie wobec nich niektórych przepisów dotyczących wyodrębnienia może wymagać daleko idących ingerencji w strukturę organizacyjną tych podmiotów, których koszty mogą być niewspółmierne w stosunku do korzyści. W stopniu, w którym grupy te są objęte zakresem obowiązywania rozporządzenia, właściwy organ może zdecydować o zezwoleniu podstawowym instytucjom kredytowym spełniającym wymogi określone w art. 49 ust. 3 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na utrzymywanie instrumentów kapitałowych lub praw głosu w jednostce handlowej, jeśli uzna że utrzymywanie takich instrumentów kapitałowych lub praw głosu jest nieodzowne dla funkcjonowania grupy i że podstawowa instytucja kredytowa podjęła wystarczające środki w celu odpowiedniego ograniczenia ryzyka.</p>

Uzasadnienie

Należy zadbać o to, by instytucje te nie zaślaniały się swoim statusem, aby prowadzić działania podobne do prowadzonych przez ich odpowiedniki, nieskuteczne w realnej gospodarce, gdyż narażałoby to na szwank realizację celów proponowanego rozporządzenia.

Poprawka 4

Motyw 29

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Pomimo wyodrębnienia działalności handlowej podstawowa instytucja kredytowa powinna nadal być w stanie zarządzać własnym ryzykiem. Należy w związku z tym dopuścić niektóre rodzaje działalności handlowej w zakresie, w którym mają one na celu ostrożne zarządzanie kapitałem, płynnością i finansowaniem podstawowej instytucji kredytowej i nie stanowią zagrożenia dla jej stabilności finansowej. Analogicznie, podstawowe instytucje kredytowe muszą być w stanie świadczyć na rzecz swoich klientów niezbędne usługi zarządzania ryzykiem. Nie mogą jednak narażać przy tym podstawowej instytucji kredytowej na niepotrzebne ryzyko ani stwarzać zagrożenia dla jej stabilności finansowej. Działalność hedgingowa uznawana do celów ostrożnego zarządzania ryzykiem własnym i świadczenia usług zarządzania ryzykiem na rzecz klientów może, ale nie musi, kwalifikować się jako rachunkowość zabezpieczeń zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej.</p>	<p>Pomimo wyodrębnienia działalności handlowej podstawowa instytucja kredytowa powinna nadal być w stanie zarządzać własnym ryzykiem. Należy w związku z tym dopuścić niektóre rodzaje działalności handlowej w zakresie, w którym mają one na celu ostrożne zarządzanie kapitałem, płynnością i finansowaniem podstawowej instytucji kredytowej i nie stanowią zagrożenia dla jej stabilności finansowej. Analogicznie, podstawowe instytucje kredytowe muszą być w stanie świadczyć na rzecz swoich klientów niezbędne usługi zarządzania ryzykiem. Nie mogą jednak narażać przy tym podstawowej instytucji kredytowej na niepotrzebne ryzyko ani stwarzać zagrożenia dla jej stabilności finansowej. <u>Ponadto zgodnie z zasadą symetrii, przyznaje się organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji możliwość zadbania o to, by wierzyciele każdego typu ponosili straty w taki sam sposób, jak czerpali korzyści z jakichkolwiek zysków.</u> Działalność hedgingowa uznawana do celów ostrożnego zarządzania ryzykiem własnym i świadczenia usług zarządzania ryzykiem na rzecz klientów może, ale nie musi, kwalifikować się jako rachunkowość zabezpieczeń zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 5

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące:</p> <p>(a) zakazu handlu na własny rachunek;</p> <p>(b) wyodrębnienia określonych rodzajów działalności handlowej;</p>	<p>W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące:</p> <p>(a) zakazu handlu na własny rachunek;</p> <p>(b) <u>zakazu spekulacji surowcami;</u></p> <p>~~(b)~~ (c) wyodrębnienia określonych rodzajów działalności handlowej.</p>

Poprawka 6

Artykuł 5 punkt 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>„handel na własny rachunek” oznacza wykorzystywanie kapitału własnego lub pożyczonych środków do zajmowania pozycji w transakcjach kupna, sprzedaży bądź nabycia lub zbycia w inny sposób, których przedmiotem są instrumenty finansowe lub towary, wyłącznie w celu osiągnięcia zysku na własny rachunek i bez żadnego związku z faktyczną lub przewidywaną działalnością na rzecz klienta albo w celu zabezpieczenia (hedgingu) ryzyka podmiotu wynikającego z faktycznej lub przewidywanej działalności klienta, za pomocą komórek organizacyjnych, jednostek, działów lub pojedynczych handlowców, którym są wyraźnie przypisane zadania polegające na zajmowaniu takich pozycji i osiąganiu zysku, w tym poprzez dedykowane internetowe platformy służące do handlu na własny rachunek;</p>	<p>„handel na własny rachunek” oznacza wykorzystywanie kapitału własnego lub pożyczonych środków do zajmowania pozycji w transakcjach kupna, sprzedaży bądź nabycia lub zbycia w inny sposób, których przedmiotem są instrumenty finansowe lub towary, wyłącznie w celu osiągnięcia <u>krótkoterminowego</u> zysku na własny rachunek i bez żadnego związku z faktyczną lub przewidywaną działalnością na rzecz klienta albo w celu zabezpieczenia (hedgingu) ryzyka podmiotu wynikającego z faktycznej lub przewidywanej działalności klienta, za pomocą komórek organizacyjnych, jednostek, działów lub pojedynczych handlowców, którym są wyraźnie przypisane zadania polegające na zajmowaniu takich pozycji i osiąganiu zysku, w tym poprzez dedykowane internetowe platformy służące do handlu na własny rachunek;</p>

Uzasadnienie

Jako że długoterminowe posiadanie papierów wartościowych (tzw. kup i trzymaj) stanowi element podstawowej działalności banków, należy je wyłączyć z podanej definicji.

Poprawka 7

Artykuł 5 punkt 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><u>„spekulacja surowcami” na własny rachunek przez banki oznacza wykorzystywanie handlu kontraktami terminowymi futures wyłącznie w celu osiągnięcia zysku; wyłącza się tu bezpośrednie lub pośrednie działania między producentami i konsumentami, którzy mogą dowieść, że te produkty finansowe zostaną wykorzystane do pokrycia ryzyka handlowego lub przemysłowego;</u></p>

Poprawka 8

Artykuł 6 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Podmiotom, o których mowa w art. 3, nie wolno:</p> <p>(a) prowadzić handlu na własny rachunek;</p> <p>(b) prowadzić następującej działalności, z wykorzystaniem kapitału własnego lub pożyczonych środków, wyłącznie w celu osiągnięcia zysku na własny rachunek:</p>	<p>1. Podmiotom, o których mowa w art. 3, nie wolno:</p> <p>(a) prowadzić handlu na własny rachunek;</p> <p>(b) <u>spekulować surowcami rolnymi;</u></p> <p>~~(b)~~(c) prowadzić następującej działalności, z wykorzystaniem kapitału własnego lub pożyczonych środków, wyłącznie w celu osiągnięcia zysku na własny rachunek:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>(i) nabywać lub utrzymywać jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;</p> <p>(ii) inwestować w instrumenty pochodne, certyfikaty inwestycyjne, indeksy lub inne instrumenty finansowe, których notowania są powiązane z jednostkami lub udziałami w AFI;</p> <p>(iii) posiadać jednostek uczestnictwa lub udziałów w podmiocie, który prowadzi handel na własny rachunek lub nabywa jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI.</p>	<p>(i) nabywać lub utrzymywać jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE;</p> <p>(ii) inwestować w instrumenty pochodne, certyfikaty inwestycyjne, indeksy lub inne instrumenty finansowe, których notowania są powiązane z jednostkami lub udziałami w AFI;</p> <p>(iii) posiadać jednostek uczestnictwa lub udziałów w podmiocie, który prowadzi handel na własny rachunek lub nabywa jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI.</p>

Poprawka 9

Artykuł 6 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie dotyczy:</p> <p>(a) instrumentów finansowych emitowanych przez rządy centralne państw członkowskich lub przez podmioty wymienione w art. 117 ust. 2 i art. 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>(b) sytuacji, w której podmiot, o którym mowa w art. 3, spełnia wszystkie poniższe warunki:</p> <p>(i) wykorzystuje własny kapitał w ramach swoich procedur zarządzania środkami pieniężnymi;</p> <p>(ii) utrzymuje, kupuje, sprzedaje albo w inny sposób nabywa lub zbywa wyłącznie środki pieniężne lub aktywa stanowiące ekwiwalenty środków pieniężnych. Aktywa stanowiące ekwiwalenty środków pieniężnych muszą być inwestycjami o wysokiej płynności, utrzymywanymi w walucie bazowej będącej walutą kapitału własnego i łatwo wymiennymi na określoną kwotę środków pieniężnych, musi im być przypisane bardzo niskie ryzyko zmiany wartości, ich okres zapadalności nie może przekraczać 397 dni, a ich rentowność nie może być wyższa niż stopa zwrotu z trzymiesięcznych obligacji skarbowych o wysokiej jakości.</p>	<p>2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie dotyczy:</p> <p>(a) instrumentów finansowych emitowanych przez rządy centralne państw członkowskich, <u>instrumentów finansowych emitowanych przez samorządy regionalne państw członkowskich, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</u> lub <u>instrumentów finansowych emitowanych</u> przez podmioty wymienione w art. 117 ust. 2 i art. 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>(b) sytuacji, w której podmiot, o którym mowa w art. 3, spełnia wszystkie poniższe warunki:</p> <p>(i) wykorzystuje własny kapitał w ramach swoich procedur zarządzania środkami pieniężnymi;</p> <p>(ii) utrzymuje, kupuje, sprzedaje albo w inny sposób nabywa lub zbywa wyłącznie środki pieniężne lub aktywa stanowiące ekwiwalenty środków pieniężnych. Aktywa stanowiące ekwiwalenty środków pieniężnych muszą być inwestycjami o wysokiej płynności, utrzymywanymi w walucie bazowej będącej walutą kapitału własnego i łatwo wymiennymi na określoną kwotę środków pieniężnych, musi im być przypisane bardzo niskie ryzyko zmiany wartości, ich okres zapadalności nie może przekraczać 397 dni, a ich rentowność nie może być wyższa niż stopa zwrotu z trzymiesięcznych obligacji skarbowych o wysokiej jakości.</p>

Uzasadnienie

Nie ma obiektywnego powodu, aby instrumenty finansowe emitowane przez rządy centralne były traktowane inaczej niż instrumenty finansowe emitowane przez samorządy regionalne państw członkowskich, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Poprawka 10

Artykuł 6 nowy ustęp 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><u>4. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 lit. b), nie dotyczą też podmiotów rynkowych, które są w stanie wykazać, że ich transakcje dotyczące surowców rolnych zostaną wykorzystane do pokrycia ryzyka handlowego lub przemysłowego.</u></p>

Poprawka 11

Artykuł 6 ustęp 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 w celu wyłączenia spod zakazu określonego w ust. 1 lit. a):</p> <p>(a) instrumentów finansowych innych niż instrumenty, o których mowa w art. 2 lit. a), emitowanych przez rządy państw trzecich stosujące środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>(b) instrumentów finansowych emitowanych przez samorządy regionalne państw członkowskich, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>	<p>6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 w celu wyłączenia spod zakazu określonego w ust. 1 lit. a):</p> <p>(a) instrumentów finansowych innych niż instrumenty, o których mowa w art. 2 lit. a), emitowanych przez rządy państw trzecich stosujące środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>~~(b) instrumentów finansowych emitowanych przez samorządy regionalne państw członkowskich, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.~~</p>

Uzasadnienie

Nie ma obiektywnego powodu, aby instrumenty finansowe emitowane przez rządy centralne były traktowane inaczej niż instrumenty finansowe emitowane przez samorządy regionalne państw członkowskich, ekspozycjom wobec których przypisuje się wagę ryzyka wynoszącą 0 procent, zgodnie z art. 115 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

III.B. Zgłaszanie transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystość tych transakcji – COM(2014) 40**Poprawka 1**

Nowy motyw po motywie 12

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<p><u>Ponadto zważywszy, że transakcje finansowania papierów wartościowych mogą być pośrednio, poprzez instrumenty finansowe, sprzedawane małym i średnim przedsiębiorstwom, samorządom lokalnym i regionalnym oraz osobom fizycznym, konieczne jest, aby banki i podmioty równoległego systemu bankowego, doradzając im w kwestii podejmowanego ryzyka, udzielały wyczerpujących informacji i przyjmowały uczciwe, odpowiedzialne podejście.</u></p>

Uzasadnienie

Jako że w transakcjach uczestniczą wyspecjalizowane podmioty, w tego rodzaju instrumenty mogą być pośrednio włączane MŚP, władze lokalne i regionalne oraz osoby fizyczne. Udzielanie właściwych informacji to kluczowe zadanie banków i podmiotów, które mogą pełnić tę samą funkcję co banki.

Bruksela, 26 czerwca 2014 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Michel LEBRUN
